

Kjøbenhavn, er gift med en dansk Hustru og paa det Bedste anbefalet, i 7 og 7 Aar med lang Mellemtid), Nr. 2, 6, ved hvem ikke nævnes, at han har stiftet Familie, 17, 18, 44, ved hvem ikke nævnes Ægteskab og 49 i 13 Aar, Nr. 10, 21 og 28 i 12 Aar, Nr. 5, 7, 14 og 50 i 11 Aar, Nr. 36 kun i 10 Aar. *) Ved disse Personer opstaaer der altsaa en Modstrid imellem den Grænse, vi have betegnet som ikke ubillig (15 Aar), og den tidligere i adskillige Tilfælde lempeligere Praxis. Der fremtræder tillige ved de Fleste et andet Forhold, der bør komme under Overveielse. Ikke mindre end 12 af de i Lovforslaget opførte Personer (2, 4, 10, 12, 13, 18, 21, 22, 23, 28, 30, 49, deraf 13 med 16 Aars Ophold, 30 Svenskere med 16 Aars Ophold) ere nemlig Overspillemand eller Trompetere eller dog (Nr. 2, 22 og 30) Underofficerer, der fra først af ere indtraadte i Tjenesten som Spillemand, en Klasse, der i alle de tidligere Indfødsretslove kun er repræsenteret ved 2 Personer i 1858. De ere alle gjenindtraadte ved Stilling. Vi have nu erfaret, at en krigsministeriel Resolution bestemmer, at Stillingssummen ikke kan udbetales (i det Ringeste for den større Deel ikke udbetales) Mænd i denne Stilling, førend de erhverve Indfødsret. Der opstilles, altsaa af Krigsministeriet for Udbetalingen en Betingelse, som Krigsministeriet dernæst maa understøtte Vedkommende til at faae oplyst, og Vedkommende opfordres eller nødes ved en privat Interesse til at søge Indfødsretten. Denne Ordning kan, forekommer det os, slet ikke billiges, ligesom vi heller ikke indsee, hvad der ved skal opnaaes; thi den paanødte eller dog uden personlig indre Drift søgte Indfødsret indeholder naturligviis (hvis der er tænkt derpaa) intet Trostabs- og Stadhedsbaand, der for de Fleste habes langt stærkere i deres danske Røner og tildeels talrige danske Børn. Hertil kommer, at det er meget uvist, om alle disse Personer, hvis Lovens Slutningsbestemmelse op-

retholdes (som vi mene, den bør), virkelig vilde faae Indfødsret, omend Loven bevilger dem den. Hvad eventuel Civilforsørgelse angaaer, vil der jo kun blive Spørgsmaal om Indfødsretten ved kongelig Udnevnelse, og Kravet paa et Minimum af 15 Aars Ophold vil derfor i Virkeligheden neppe komme Noget til Skade. Vi tilføie, at der for Ingen af Vedkommende, der ere indtraadte og antagne i Tjenesten i Færdstid, er i Lovudkastets Motiver paaberaabt særlig Udmærkelse eller ualmindelig god Opførsel i Krigen, ligesom Ingen er Dannebrogsmænd. Udvalget har imidlertid ikke fundet aldeles tilstrækkelig Grund til for denne Gang at stille et Forslag om at udelukke de her omhandlede Personer, hvis Udelukkelse naturligviis ogsaa burde medføre de Øvriges (de Civile), der ikke have et længere Ophold i Landet, og for hvem heller ingen særegne Omstændigheder tale, medens den ikke burde ramme de to (Nr. 13 og 30), der opfyldte Betingelsen af 15 Aars Ophold. Foraa vidt det viser sig, i hvilken Udstrækning vore militaire Musikcorps'er hidtil ere rekruterede med Fremmede, navnlig Tydskere, hvilket baade finder en vis Forklaring i tidligere givne Forhold, og hvorved en af Statsspillemandene baaren Tradition kan have gjort sig gjældende, tør det haabes, at man nu vil søge at komme saavidt muligt bort fra denne Retning. Det skal indrømmes, at en større Udbredelse i Udlandet end hos os af musikalsk Talent og Uddannelse hos Folk i den oekonomiske Stilling, i hvilken Ansættelsen som militair Musicus kan tiltrække, har sin Deel i Forholdet; men Noget kan ogsaa gjøres for at lokke Indfødt til at staffe sig Musikuddannelse og melde sig med den. Der er dog imellem Tydsfødt, der have et kortere Ophold her i Landet end 15 Aar, een, som vi, omend de øvrige ikke udelukkes, ikke tør indstille til ved dette Lovforslag at faae Indfødsret, nemlig Nr. 7, Bohnstedt, der har opholdt sig i Odense (ganske kort), Lemvig og Thisted i 11 Aar. Der er blevet os meddeelt en Skrivelse fra Bestyrelsen for den i Thisted værende Afdeling af den danske Folkeforening (undertegnet af Stedets Sognepræst og 3 andre Mænd), hvori det udtales, at bemeldte Bohnstedt ved hver dertil

*) Det maa dog med Hensyn til Bemærkningen ved 44 og 9 anføres, at Begge anbefales af samme Autoriteter, Aalborg Magistrat og Amtsmand, der maaskee have undladt at fremhæve dette Moment.